

Jurisdicție - Estonia

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [et](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

CUPRINS

- 1 Ar trebui să mă adresez unei instanțe de drept comun sau unei instanțe specializate (de exemplu unei instanțe cu competențe în materie de litigii de muncă)?
- 2 În cazul în care instanțele de drept comun sunt competente în materie (respectiv acestea sunt instanțele care sunt responsabile de soluționarea unor astfel de cauze) cum pot ști cărei instanțe anume trebuie să mă adresez?
 - 2.1 Există o diferență între instanțele de drept comun „inferioare” și „superioare” (de exemplu instanțe districtuale considerate instanțe inferioare și instanțe regionale considerate instanțe superioare) și, dacă există, care este instanța competentă pentru soluționarea cauzei mele?
 - 2.2 Competența teritorială (instanța din orașul A sau din orașul B este instanța competentă în ceea ce privește cauza mea?)
 - 2.2.1 Regula în materie de competență teritorială
 - 2.2.2 Reglementări particulare
 - 2.2.2.1 Când pot alege între instanța din raza teritorială în care pârâtul își are domiciliul (instanța determinată prin aplicarea regulii de bază) și o altă instanță?
 - 2.2.2.2 Când am obligația să aleg o instanță diferită de cea din raza teritorială în care pârâtul își are domiciliul (instanță determinată prin aplicarea regulii de bază)?
 - 2.2.2.3 Pot părțile însele să atribuie competență unei instanțe care altfel nu ar fi competentă?
- 3 În cazul în care o cauză este de competența unei instanțe specializate, cum pot afla cărei instanțe trebuie să mă adresez?

1 Ar trebui să mă adresez unei instanțe de drept comun sau unei instanțe specializate (de exemplu unei instanțe cu competențe în materie de litigii de muncă)?

Cauzele civile intră în competența instanțelor regionale (*maakohus*). Instanțele regionale, cum ar fi instanțele de prim grad de jurisdicție, examinează cauzele civile. Cauzele civile acoperă o gamă largă de domenii și implică litigiile care decurg din diferite contracte și obligații, cauze de drept familial și succesoral, litigiile privind drepturile reale, problemele privind activitățile și gestionarea societăților și asociațiilor non-profit, cauzele privind falimentul și dreptul muncii. Pentru a iniția o cauză civilă, trebuie depusă o cerere la o instanță regională. Cererea care trebuie depusă la instanță trebuie să indice persoana împotriva căreia se face cererea, obiectul revendicării, motivul acesteia (și anume temeiul juridic) și dovezile care susțin cererea.

O cerere împotriva unei alte persoane privind plata unei sume fixe de bani care rezultă dintr-o relație de drept privat poate fi judecată, de asemenea, la cerere, în temeiul procedurii accelerate a somațiilor de plată. În vederea inițierii procedurii accelerate a somațiilor de plată în ceea ce privește o cerere de sprijin sau o cerere privind recuperarea unei creanțe, puteți consulta site-ul <https://www.e-toimik.ee/> pentru a contacta Departamentul pentru somații de plată al instanței regionale. Procedura accelerată a

somațiilor de plată nu se aplică pentru cererile care depășesc suma de 6 400 EUR (cereri de recuperare a creanțelor); această sumă acoperă atât creanțele principale, cât și creanțele conexe. În mod similar, procedura accelerată nu se aplică în cazul în care sprijinul solicitat depășește suma de 200 EUR pe lună. Procedura accelerată a somațiilor de plată nu se aplică în cazul în care debitorul nu este indicat în certificatul de naștere al unui copil ca părinte al copilului respectiv. Procedura accelerată a somațiilor de plată este pusă în aplicare de către tribunalul Haapsalu din cadrul instanței regionale Pärnu (*Pärnu Maakohtu Haapsalu kohtumaja*).

Anumite litigii pot fi înaintate comitetelor extrajudiciare înainte de exercitarea dreptului de a sesiza instanțele. De exemplu, conflictele de muncă sunt soluționate de un comitet pentru soluționarea conflictelor de muncă (*töövaidluskomisjon*). Comitetul pentru soluționarea conflictelor de muncă este un organism independent care soluționează litigiile de muncă individuale în etapa de precontencios. Atât angajații, cât și angajatorii au dreptul să se adreseze unui comitet, fiind, în același timp, scutiți de la plata taxelor de stat. Se poate recurge la un comitet pentru soluționarea conflictelor de muncă în orice litigii care rezultă din relațiile de muncă. Referitor la exercitarea dreptului de a se adresa unui comitet pentru soluționarea conflictelor de muncă, este important de menționat că acesta soluționează cererile financiare care nu depășesc 10 000 EUR. Cererile care depășesc 10 000 EUR sunt soluționate de o instanță. Cererea depusă la comitetul pentru soluționarea conflictelor de muncă ar trebui să precizeze circumstanțele care sunt relevante pentru soluționarea litigiului. De exemplu, în cazul contestării rezilierii unui contract de muncă, ar trebui să fie menționate momentul și motivele rezilierii. Este necesar să se descrie natura dezacordului dintre părți și anume ceea ce angajatul sau angajatorul nu a făcut sau a făcut în mod ilegal. Eventualele declarații și cereri vor trebui să fie întemeiate și, din acest motiv, trebuie să fie inclusă orice circumstanță care este susținută de documente justificative (contract de muncă, acorduri mutuale sau corespondența dintre angajat și angajator etc.) sau orice trimitere la alte dovezi și martori. Aceste documente justificative, pe care se bazează cererea angajatului sau angajatorului, trebuie anexate la cerere, la momentul depunerii acesteia. În cazul în care solicitantul consideră că este necesar să citeze un martor la ședință, numele și adresa martorului ar trebui să fie menționate în cerere.

Creanțele care reies dintr-un contract încheiat între un consumator și un comerciant pot fi soluționate prin intermediul unui comitet de soluționare a plângerilor consumatorilor (*tarbijakaebuste komisjon*). Comitetul de soluționare a plângerilor consumatorilor este competent pentru soluționarea litigiilor care reies din contractele dintre consumatori și comercianți dacă părțile nu au putut soluționa litigiile prin acord și dacă valoarea bunurilor sau a serviciilor disputate este de cel puțin 20 EUR. Cererile care reies ca urmare a decesului, rănirii fizice sau deteriorării sănătății nu sunt soluționate de un comitet, ci trebuie în schimb soluționate în instanță.

Un comitet nu soluționează litigiile referitoare la furnizarea de servicii de sănătate sau servicii juridice sau transferul unui bun imobil sau al clădirilor, sau litigiile pentru care procedura de soluționare este prevăzută în alte legi. Aceste litigii se soluționează de către instituția sau instanța competentă. De exemplu, procedura de soluționare a litigiilor care reies din contactele de leasing, a fost prevăzută în Legea privind soluționarea litigiilor care reies din contractele de leasing (*üürivaidluse lahendamise seadus*).

Comitetul de soluționare a plângerilor consumatorilor este competent pentru soluționarea litigiilor referitoare la pierderile cauzate de un produs care prezintă defecte, cu condiția ca prejudiciul să poată fi determinat. În cazul în care s-a stabilit existența unui prejudiciu, însă nu poate fi cuantificată valoarea exactă a acestuia, de exemplu, în cazul prejudiciului nepatrimonial sau al unui prejudiciu care poate apărea în viitor, valoarea despăgubirilor este stabilită de către instanță.

2 În cazul în care instanțele de drept comun sunt competente în materie (respectiv acestea sunt instanțele care sunt responsabile de soluționarea unor astfel de cauze) cum pot ști căreia instanțe anume trebuie să mă adresez?

Pentru a ști ce instanță este competentă pentru soluționarea unei cauze, este important să se cunoască principiile care stau la baza competenței. Competența este împărțită în trei domenii: 1) competența de drept comun, care depinde de locul de reședință al persoanei; 2) competența opțională; 3) competența exclusivă (a se vedea secțiunea 2.2).

2.1 Există o diferență între instanțele de drept comun „inferioare” și „superioare” (de exemplu instanțe districtuale considerate instanțe inferioare și instanțe regionale considerate instanțe superioare) și, dacă există, care este instanța competentă pentru soluționarea cauzei mele?

Instanțele inferioare și superioare sunt diferite, deoarece sistemul judiciar estonian are trei tipuri de instanțe.

Instanțele regionale (*maakohus*), în calitate de instanțe de prim grad de jurisdicție, judecă toate cauzele civile. O lege poate stabili că anumite tipuri de cauze trebuie judecate numai de anumite instanțe regionale dacă acest lucru accelerează judecarea cauzelor sau face procesul mai eficient în alt mod.

O instanță regională sau districtuală (*ringkonnakohtus*) revizuește deciziile adoptate în cauzele civile în cadrul instanțelor regionale aflate în raza sa de competență teritorială, pe baza recursurilor împotriva deciziilor și a hotărârilor. O instanță districtuală judecă, de asemenea, alte chestiuni aflate în competența sa prin lege.

Curtea Supremă (*Riigikohus*) revizuieste deciziile adoptate în cauzele civile de instanțele districtuale, pe baza unor recursuri și a căilor de atac împotriva hotărârilor. Curtea Supremă judecă, de asemenea, petițiile pentru revizuirea hotărârilor judecătorești în vigoare, în cazurile prevăzute de lege desemnează o instanță cu competențe adecvate pentru a soluționa o cauză și se pronunță în alte chestiuni aflate în competența sa prin lege.

În primul rând, o instanță regională examinează, în calitate de tribunal de primă instanță, chestiunea și pronunță o hotărâre. În cazul în care o persoană nu este de acord cu hotărârea respectivă, aceasta are un drept legal de a formula o cale de atac la o instanță superioară, și anume instanța districtuală. Instanțele districtuale sunt instanțe de al doilea grad de jurisdicție și, prin urmare, reexaminează deciziile pronunțate de către instanțele regionale și administrative pe baza contestațiilor și a căilor de atac împotriva hotărârilor. O instanță districtuală judecă o cauză civilă într-o manieră colegială - o cale de atac este judecată de un complet format din trei judecători.

Curtea Supremă este cea mai înaltă instanță și soluționează recursurile și petițiile pentru revizuirea hotărârilor judecătorești. Recursul face referire la formularea unei căi de atac împotriva unei hotărâri a instanței care nu a intrat în vigoare, pe baza chestiunilor de natură juridică și a revizuirii acestei hotărâri la o instanță superioară fără reevaluarea faptelor. Revizuirea hotărârilor judecătorești se referă la reexaminarea deciziilor și a hotărârilor care au intrat deja în vigoare, în cazurile în care au apărut circumstanțe noi și pe baza unei solicitări din partea unei părți la procedură.

Recursul poate fi depus la Curtea Supremă de fiecare parte implicată în procedură care nu este satisfăcută de hotărârea unei instanțe inferioare. O cale de atac poate fi formulată numai prin intermediul unui reprezentant calificat, nu în persoană. Curtea Supremă acceptă un recurs dacă afirmațiile făcute în cadrul recursului ridică problema dacă instanța inferioară a aplicat în mod incorect dreptul material sau dacă era vorba de o încălcare gravă a dreptului procedural, care ar fi condus la o hotărâre nedreaptă. În plus, Curtea Supremă acceptă cauza dacă judecarea recursului ar fi de o importanță fundamentală pentru garantarea securității juridice și conturarea unei practici judiciare unitare în materie, sau pentru dezvoltarea ulterioară a legislației.

2.2 Competența teritorială (instanța din orașul A sau din orașul B este instanța competentă în ceea ce privește cauza mea?)

Competența este dreptul și obligația unei persoane de a își exercita drepturile procedurale în fața unei anumite instanțe. Competența este generală, opțională sau exclusivă.

Competența generală stabilește instanța la care pot fi intentate acțiuni împotriva unei persoane sau pot fi executate alte acte procedurale cu privire la o persoană, cu excepția cazului în care legea prevede că acțiunea poate fi intentată sau actul poate fi executat la o altă instanță.

Competența opțională stabilește instanța la care pot fi intentate acțiuni împotriva unei persoane sau pot fi executate alte acte de procedură cu privire la o persoană, pe lângă competența generală. Acest lucru înseamnă că o acțiune care implică o creanță pecuniară împotriva unei persoane fizice poate fi, de asemenea, introdusă la o instanță a cărei competență acoperă locul de reședință pe termen lung al acestei persoane. În cazul în care o persoană își are reședința într-un alt stat, o acțiune care implică o creanță pecuniară poate fi, de asemenea, introdusă împotriva sa la instanța a cărei competență acoperă locul în care se află bunurile în legătură cu care este depusă cererea sau la instanța a cărei competență acoperă locul în care se găsesc alte bunuri ale persoanei.

Competența exclusivă stabilește singura instanță care poate fi sesizată în vederea soluționării unei cauze civile. Competența în cauzele privind o petiție este exclusivă, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Competența exclusivă poate fi determinată, de exemplu, de locul în care se află bunurile imobile, sediul social al unei persoane juridice etc.

2.2.1 Regula în materie de competență teritorială

O acțiune împotriva unei persoane fizice poate fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința persoanei fizice respective, iar o acțiune împotriva unei persoane juridice poate fi intentată la instanța în a cărei jurisdicție se află sediul persoanei juridice în cauză. În cazul în care reședința unei persoane fizice nu este cunoscută, o acțiune împotriva persoanei în cauză poate fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află ultimul domiciliu cunoscut al acesteia.

2.2.2 Reglementări particulare

O acțiune împotriva unui cetățean al Republicii Estonia care locuiește într-un alt stat căruia i se aplică extrateritorialitatea sau o acțiune împotriva unui cetățean al Republicii Estonia care lucrează într-un alt stat și care este un funcționar public poate fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află ultimul domiciliu din Estonia al persoanei. În cazul în care persoana nu a avut reședința în Estonia, o acțiune împotriva sa poate fi introdusă la instanța regională din Harju (*Harju Maakohus*). O acțiune împotriva unui organism al Republicii Estonia sau a unei administrații locale poate fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află sediul

social al instituției de stat sau al organismului administrației locale în cauză. În cazul în care instituția de stat menționat nu poate fi stabilită, acțiunea se introduce la instanța regională din Harju. În cazul în care organismul administrației locale nu poate fi determinat, acțiunea se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află sediul municipalității rurale sau al administrației orașenești.

O acțiune împotriva unui organism al Republicii Estonia sau a unei administrații locale poate fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află sediul social al instituției de stat sau al organismelor administrației locale în cauză.

În cazul în care instituția de stat nu poate fi stabilită, acțiunea se introduce la instanța regională din Harju. În cazul în care organismul administrației locale nu poate fi stabilit, acțiunea se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află sediul administrației rurale sau municipale. Un reclamant poate introduce, de asemenea, o acțiune la instanța în a cărei jurisdicție se află propria reședință.

2.2.2.1 Când pot alege între instanța din raza teritorială în care pârâtul își are domiciliul (instanța determinată prin aplicarea regulii de bază) și o altă instanță?

În cazurile stabilite prin lege, o persoană poate alege o instanță la care pot fi introduse acțiuni împotriva unei persoane și pot fi efectuate alte acte de procedură cu privire la o persoană, pe lângă competența generală.

- O acțiune care implică o creanță pecuniară poate fi introdusă împotriva unei persoane fizice, de asemenea, la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința sa în cazul în care persoana a locuit acolo pentru o perioadă mai lungă de timp, ca urmare a unei relații de angajare sau de prestări de servicii, pentru studii sau din orice alt motiv.
- Competența în funcție de locul de desfășurare a activității – o acțiune referitoare la activități economice sau profesionale ale pârâtului poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află sediul său.
- Competența în funcție de sediul social al unei persoane juridice – o persoană juridică înființată pe baza apartenenței, inclusiv o societate sau un membru, un partener sau acționar al acesteia, poate introduce o acțiune care decurge din calitatea de membru sau împotriva unui membru, partener sau acționar al persoanei juridice, de asemenea, la instanța în a cărei jurisdicție se află sediul social al persoanei juridice.
- Competența în funcție de locul în care se află bunurile – în cazul în care o persoană își are reședința sau sediul social într-un alt stat, o acțiune care implică o creanță pecuniară poate fi introdusă împotriva persoanei respective la instanța în a cărei jurisdicție se află bunurile în legătură cu care se depune cererejurisdicția sau la instanța în a cărei jurisdicție se află alte bunuri aparținând persoanei. În cazul în care proprietatea a fost înscrisă într-un registru public, acțiunea poate fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află locația din registrul în care sunt înregistrate bunurile. În cazul în care bunurile reprezintă o creanță în temeiul dreptului obligațiilor, acțiunea poate fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află domiciliul sau sediul social al debitorului. În cazul în care creanța este garantată printr-un activ, acțiunea poate fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află activul.
- Competența unei acțiuni care implică o creanță garantată printr-o ipotecă sau grevată printr-o sarcină reală – o acțiune de colectare a unei creanțe garantate printr-o ipotecă sau grevată printr-o grevare reală sau o altă acțiune care implică o creanță similară poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află bunul imobil, cu condiția ca debitorul să fie proprietarul imobilului înregistrat garantat prin ipotecă sau grevată printr-o sarcină reală.
- Competența în cazul unei acțiuni care decurge din drepturile de proprietate asupra apartamentului – o acțiune împotriva unui membru al unei asociații de proprietari sau al unei alte asociații de proprietari care decurge din drepturile de proprietate comună ale membrilor sau ale administrației cu privire la obiectul proprietății comune sau care se bazează pe partea fizică a dreptului de proprietate asupra apartamentului poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află locul unde este înregistrat bunul imobil grevat cu dreptul de proprietate asupra apartamentului.
- Competența în funcție de locul de executare a unui contract – o acțiune care decurge dintr-un contract sau o acțiune de stabilire a nulității unui contract poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție urmează să fie efectuată obligația contractuală contestată. În cazul unui contract de vânzare-cumpărare de bunuri mobile, locul unde bunurile mobile au fost livrate sau trebuiau să fie livrate cumpărătorului și, în cazul unui contract pentru furnizarea unui serviciu, locul în care serviciul menționat a fost prestat sau ar fi trebuit să fie prestat este considerat a fi locul de executare a obligației. În alte cazuri, locul de desfășurare a activității sau, în lipsa acestuia, la domiciliul sau sediul social al debitorului se consideră a fi locul de executare a obligației. Aceste dispoziții se aplică, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel.
- Competența în funcție de reședința unui consumator — o acțiune care decurge dintr-un contract sau o relație specificată la articolele 35, 46, 52, 208 alineatul (4), 379, 402, 635 alineatul (4), 709, 734 sau 866 din Legea privind obligațiile (*võlaõigusse adus*) sau o acțiune care reiese dintr-un alt contract încheiat cu o societate care are sediul social sau sediul comercial în Estonia poate fi, de asemenea, introdusă de către un consumator la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința consumatorului. Cele de mai sus nu se aplică în cazul acțiunilor care decurg din contractele de transport.

- Competența unei acțiuni care decurge dintr-un contract de asigurare – un deținător al poliței, beneficiarul sau altă persoană îndreptățite să solicite executarea din partea asiguratorului în temeiul unui contract de asigurare poate introduce, de asemenea, o acțiune care recurge din contractul de asigurare împotriva asiguratorului la instanța în a cărei jurisdicție se află domiciliul sau sediul social al persoanei. În cazul asigurării de răspundere civilă sau al asigurării unei construcții, a bunurilor imobile sau a proprietății mobile împreună cu un bun imobil, o acțiune poate fi introdusă împotriva asiguratorului la instanța în a cărei jurisdicție se află locul faptei sau evenimentului care a cauzat dauna sau locul în care au fost provocate daunele.
- Competența în funcție de domiciliul sau locul de muncă al unui salariat - un angajat poate introduce, de asemenea, o acțiune care rezultă din contractul de muncă la instanța în a cărei jurisdicție se află domiciliul sau locul de muncă al acestuia.
- Competența în cazul unei acțiuni care decurge ca urmare a unei cambii sau a unui cec – o acțiune care rezultă ca urmare a unei cambii sau a unui cec poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află locul plății pentru cambie sau cec.
- Competența în cazul unei acțiuni care decurge din săvârșirea actelor de vandalism criminal – o acțiune privind despăgubirea pentru daunele cauzate în urma săvârșirii actelor de vandalism criminal poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află locul faptei sau evenimentului care a cauzat daunele sau locul în care au fost provocate daunele.
- Competența în cazul unei acțiuni care decurge dintr-o creanță maritimă, o activitate de salvare sau un contract de salvare - o acțiune care decurge din una sau mai multe creanțe maritime specificate în Legea privind actul de proprietate maritimă (*laeva asjaõigusseadus*) poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află nava pârâtului sau portul de origine al navei. O acțiune care decurge din activități de salvare sau un contract de salvare poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află locul unde au avut loc activitățile de salvare.
- Competența de a judeca o acțiune în cadrul unui partaj — o acțiune care urmărește să stabilească dreptul de succesiune, cererea împotriva posesorului patrimoniului succesoral, o cerere care decurge dintr-un contract de moștenire sau de succesiune, sau o cerere privind o parte obligatorie sau pentru partajarea unui bun poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința defunctului în momentul decesului. Dacă defunctul este un cetățean al Republicii Estonia, însă la momentul decesului nu a avut reședința în Estonia, acțiunea poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află ultima reședință a defunctului în Estonia. În cazul în care defunctul nu a avut reședința în Estonia, acțiunea poate fi introdusă la instanța regională din Harju (*Harju Maakohus*).
- Acțiunea împotriva copârților și mai multe acțiuni împotriva unui singur pârât – o acțiune împotriva mai multor pârâți poate fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află domiciliul sau sediul social al unui copârât, la alegerea reclamantului. În cazul în care mai multe acțiuni urmează a fi introduse împotriva unui pârât pe baza aceleiași fapte, toate acțiunile pot fi introduse la instanța la care au fost introduse una sau mai multe acțiuni care recurg din aceeași faptă.
- Competența unei cereri reconvenționale și a unei acțiuni introduse de către un terț cu o creanță autonomă – o cerere reconvențională poate fi introdusă la instanța la care a fost introdusă acțiunea inițială, în cazul în care condițiile pentru introducerea unei cereri reconvenționale sunt respectate și cererea reconvențională nu intră sub incidența competenței judiciare exclusive. Cele de mai sus se aplică, de asemenea, în cazurile în care, în temeiul dispozițiilor generale, cererea reconvențională ar trebui depusă la o instanță dintr-un alt stat.
- O acțiune a unui terț cu o creanță autonomă poate fi introdusă la instanța care judecă acțiunea principală.
- Competența în cadrul unei proceduri de faliment – o acțiune privind procedura de faliment sau bunul falimentar împotriva unei persoane în stare de faliment, a unui lichidator sau a unui membru al comitetului lichidator, inclusiv o acțiune pentru excluderea proprietății din patrimoniul persoanei în stare de faliment, pot fi introduse la instanța care a declarat falimentul. O acțiune de acceptare a unei cereri poate fi, de asemenea, introdusă la instanța care a declarat falimentul. O persoană aflată în stare de faliment poate introduce, de asemenea, o acțiune privind patrimoniul persoanei în stare de faliment, inclusiv o acțiune de recuperare, la instanța care a declarat falimentul.

2.2.2.2 Când am obligația să aleg o instanță diferită de cea din raza teritorială în care pârâtul își are domiciliul (instanță determinată prin aplicarea regulii de bază)?

În cazurile prevăzute de lege, competența este exclusivă. Competența stabilește singura instanță care poate fi sesizată în vederea soluționării unei cauze civile. Competența în cauze privind petiția este exclusivă, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

1) *Competența în funcție de amplasarea bunurilor imobile* – o acțiune cu următoarele obiecte se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află bunurile imobile:

- creanțele legate de recunoașterea existenței dreptului de proprietate sau a altor drepturi reale limitate sau a grevării unui alt drept real cu privire la bunurile imobile, sau recunoașterea absenței unor astfel de drepturi sau servituți sau creanțele legate de alte drepturi asupra unor bunuri imobile;

- determinarea limitelor sau divizarea unor bunuri imobile;
- protecția posesiei de bunuri imobile;
- creanțele cu privire la un drept real care rezultă din dreptul de proprietate asupra unui apartament;
- creanțele legate de executarea silită a bunurilor imobile;
- cererile de despăgubire rezultate în urma unui contract de închiriere sau a unui contract comercial de leasing privind bunurile imobile sau a altui contract pentru utilizarea bunurilor imobile în temeiul dreptului obligațiilor sau din valabilitatea acestor contracte.

O acțiune privind servitutea reală, grevarea reală sau dreptul de preempțiune se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află deținătorul servituții sau bunul imobil grevat.

2) *Cererea de încetare a aplicării unor condiții standard* – o acțiune privind încetarea aplicării unei condiții abuzive, sau de reziliere și de retragere a recomandării condiției de către persoana care recomandă aplicarea condiției [articolul 45 din Legea privind obligațiile (*võlaõigusseadus*)] se depune la instanța în a cărei jurisdicție se află locul de desfășurare a activității pârâtului sau, în cazul în care nu mai există, instanța în a cărei jurisdicție se află domiciliul sau sediul social al pârâtului. În cazul în care pârâtul nu are sediul, reședința sau sediul social în Estonia, acțiunea se introduce la instanța în a cărei competență teritorială a fost aplicată condiția standard.

3) *Competența într-o cauză având ca obiect revocarea sau anularea deciziei unui organism al unei persoane juridice* – o acțiune de revocare sau de anulare a deciziei unui organism al unei persoane juridice se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află sediul social al persoanei juridice.

4) *Competența în cauzele matrimoniale*

Cauzele matrimoniale sunt considerate cauze civile în care acțiunile sunt reglementate în cazul în care obiectul este:

- divorțul;
- anularea căsătoriei;
- stabilirea existenței sau a absenței căsătoriei;
- împărțirea bunurilor comune sau alte creanțe care decurg din raporturile patrimoniale între soți;
- alte cereri care decurg din căsătorie depuse de unul dintre soți împotriva celuilalt soț.

O instanță din Estonia are competența de a soluționa o cauză matrimonială în cazul în care:

- cel puțin unul dintre soți este cetățean al Republicii Estonia sau era cetățean eston în momentul încheierii căsătoriei;
- reședințele ambilor soți sunt în Estonia;
- reședința unuia dintre soți este în Estonia, cu excepția cazului în care hotărârea ce urmează a fi pronunțată nu ar fi, cu siguranță, recunoscută de statele ai căror cetățeni sunt soții în cauză.

Într-o cauză matrimonială care urmează să fie soluționată de către o instanță din Estonia, o acțiune se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința comună a soților sau, dacă aceasta nu există, la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința permanentă a pârâtului. În cazul în care reședința pârâtului nu se află în Estonia, acțiunea se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința unui copil comun al părților care este minor și, în absența unui copil comun care este un minor, la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința reclamantului.

În cazul în care s-a stabilit custodia asupra proprietății unei persoane absente ca urmare a dispariției persoanei sau în cazul în care a fost desemnat un reprezentant pentru o persoană ca urmare a faptului că aceasta are o capacitate juridică activă restricționată, sau dacă privarea de libertate a fost impusă ca o sancțiune unei persoane, o acțiune de divorț împotriva unei astfel de persoane, poate fi, de asemenea, introdusă la instanță în a cărei jurisdicție se află reședința reclamantului.

5) *Competența privind paternitatea și întreținerea* – o cauză de filiație reprezintă o cauză civilă în care este judecată acțiunea care are ca scop stabilirea paternității sau contestarea unei înregistrări a unui părinte în certificatul de naștere al unui copil sau în registrul populației. O instanță din Estonia poate judeca o cauză de paternitate dacă cel puțin una dintre părți este cetățean al Republicii Estonia sau cel puțin una dintre părți are reședința în Estonia. Într-o cauză privind paternitatea care trebuie soluționată de o instanță din Estonia, acțiunea se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința copilului. În cazul în care

reședința copilului nu este în Estonia, acțiunea se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința permanentă a pârâtului. În cazul în care reședința pârâtului nu este în Estonia, acțiunea se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința permanentă a pârâtului.

Aceste dispoziții se aplică, de asemenea, în materie de obligații de întreținere. O cauză de întreținere este o cauză civilă pentru soluționarea unei acțiuni care revendică:

- executarea unei obligații de întreținere a unui părinte care decurge din dreptul referitor la un copil minor;
- executarea unei obligații de întreținere între părinți;
- executarea unei obligații de întreținere între soți;
- executarea unei alte obligații de întreținere care decurge din drept.

2.2.2.3 Pot părțile însele să atribuie competență unei instanțe care altfel nu ar fi competentă?

În cazul în care o cauză este de competența mai multor instanțe estoniene, reclamantul are dreptul de a alege instanța la care să depună petiția. În astfel de cazuri, problema este soluționată de prima instanță care a primit petiția.

În cazul în care o acțiune se depune la instanța în a cărei jurisdicție se află domiciliul sau sediul social al pârâtului sau la instanța de competență exclusivă, cauza este judecată la instanță în a cărei jurisdicție se află reședința sau sediul social al pârâtului sau locul potrivit căruia este determinată competența exclusivă. În cazul în care mai multe locuri utilizate pentru a determina competența se află în competența teritorială a unei singure instanțe, însă în domeniile de competență ale mai multor instanțe diferite, reclamantul alege tribunalul la care urmează să fie audiat. În cazul în care reclamantul nu reușește să îl aleagă, instanța stabilește unde ar trebui să fie judecată cauza.

Cauzele privind petiția sunt judecate de tribunalul cărui competență teritorială include locul utilizat pentru a determina competența. În cazul în care diferitele locuri de stabilire a competenței rămân în competența teritorială a unei singure instanțe regionale, însă în domeniile de competență ale mai multor instanțe diferite, instanța stabilește locul în care trebuie judecată cauza.

3 În cazul în care o cauză este de competența unei instanțe specializate, cum pot afla cărei instanțe trebuie să mă adresez?

Procedura accelerată a somațiilor de plată este pusă în aplicare de către tribunalul Haapsalu din cadrul instanței regionale Pärnu (*Pärnu Maakohtu Haapsalu kohtumaja*). Alte cauze de drept civil sunt supuse principiilor de competență sus-menționate.

Linkuri conexe

[Sistemul judiciar](#)

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 29/10/2018